

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Megnyílik a fővárosi
Múzeum*

Forrás:

Pesti Napló

Bp

(Hely)

1923. 8. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Főv. László

Idő

1923

Személy

Közp. nyomat XX. cs. 22. **Megnyílik a Fővárosi Múzeum.** Közel esztendeje, hogy egy szeszélyes augusztusi zivatar, mely madártojás nagyságú jégszemeket is hozott magával, a Fővárosi Múzeum három dísztermének felső világítású ablakait beverte és a szabad ég alá kerülő múzeumban tetemes károkat okozott. A múzeumot így a nagyközönség elől elzárták. A helyrehozási munkálatok sok időt vettek igénybe, s csak a napokban fejezték be. E hosszú időt az intézet igazgatója, dr. Kuzsinszky Bálint egyetemi tanár arra használta fel, hogy új átrendezésben mutassa be a múzeum értékes anyagát a főváros közönségének, s a régi anyagot az új szerzemények értékes sorozatával felfrissítse. A múzeum elrendezése történeti fejlődés keretében mutatja be Buda, Pest és Óbuda művészi emlékeit a társadalmi, politikai és gazdasági fejlődés menetének élénk kidomborítása mellett. Az emlékek sorozata a román stílus korával kezdődik, de ebből csak izelítőt kapunk. A XVII. században Buda áll az európai érdeklődés középpontjában. A nemzeti ügy az európai kereszténység ügye lesz. Buda ostromának esélyeivel van betelve Európa. Minden művelt nemzet nyelvén tud a múzeum felmutatni nyomtatványt és metszetet, mely Buda 1686-iki diésőséges felszabadulását hirdeti. Ide kapcsolódnak be a céhemlékek. A múzeum legtökéletesebb, s a maga nemében ritkaságnak tekinthető gazdag gyűjteménye: Az öntudatos polgári iparos osztály elfáradhatatlan szorgalmának szószólói. A pestbudai céhélet hű képét kapjuk. A ládáik díszes iparművészeti remek, szállásjelvényeik, gyűlési házuk külső dísze, zászlóik a körmenetek pompájának emelői, remekműveik egyéni haladásuk fokmérői, az okiratok és bizonyítványaik személyükhöz kötött események megőrkítői. A céhemlékekkel kapcsolatban a múzeum igazgatója egy külön termet rendezett be az ipari termékek számára. E terem javarészeben a XIX. század első felének emlékeiből áll. Egyöntetű bemutatója az ötvösművészet, fayence-készítés, kártyafestés, órák s a divatárusok termékei-

nek. Így érkezik el a főváros az eseményektől állandóan sodortatva az 1848–49-iki szabadságharc diéső korához. Itt is sok új tárgyat kapunk. Az akkori lázas napok melegében fogant kiáltványok, hirdetések, a csend és rendre felügyelő bizottmány tagjainak, Petőfinek, Vasvárinak, stb. rendeletei beszélnek e napok izgalmairól. Majd az összeomlás után jön Haynau rövid, de fájó emlékektől annál hosszabba nyúlt uralma. Az emlékek is fájók: gróf Batthány Lajos véretől átitatott ágyának kis relikviái, s egy kis zseblámpa, melynek gyenge fénye mellett kísérték ki az újépületi szobájából a kivégzés helyére.

Kimerítő képet nem adhatunk a múzeumról, mely Szent István napján nyílik meg a közönség számára. A gazdag gyűjtemény méltán fogja kiérdemelni a közönség megaláztatását.

Székesfővárosi háziyomda 19/2